

Θα μιλήσουμε για την ταμπακιάρα ;

Τις τελευταίες ημέρες έχει ζεσταθεί για τα καλά ο δημόσιος διάλογος για το εγχείρημα της δημιουργίας του νέου ενιαίου φορέα του προοδευτικού κέντρου και της κεντροαριστεράς.

Αυτό έκανε και τον αγαπημένο μου ανηψιό, τον Μάριο, να έρθει να με βρεί για να μου πεί τις απόψεις του, ελπίζοντας πως θα τις δημοσιοποιήσω, «για να ακουστεί επιτέλους και η νέα γενιά». Δεν του χαλάω χατήρι, γιατί μου θυμίζει τη γενιά μου στην ηλικία του, οπότε μεταφέρω αυτούσια τη συζήτησή μας :

Μάριος : Αγαπητέ μου θειέ, βλέπω αρκετούς υποψήφιους να ενδιαφέρονται για την ηγεσία του καινούργιου κόμματος. Έχει ξεκαθαριστεί το ιδεολογικό–πολιτικό πλαίσιο και οι προγραμματικές δεσμεύσεις του ; Σε τι καταλαβαίνεις πως δεσμεύεται για το αύριο ;

Πάνος : Μάριε αυτοί που πήραν τη σχετική πρωτοβουλία, δηλώνουν πως επιχειρούν να συγκροτήσουν ένα καινούργιο πόλο στο πολιτικό μας σύστημα, που θα εκφράζει τη σύγχρονη κεντροαριστερά, το προοδευτικό κέντρο, την πολιτική οικολογία, την ανανεωτική δημοκρατική αριστερά και τη σοσιαλδημοκρατία.

Μάριος : Αυτό που είπες είναι πολύ «ξύλινο». Για τη γενιά σου αυτό το «μακαρόνι» κάτι μπορεί να λείει. Για τη δική μου όχι. Όπως μου έχεις πει, ανήκεις στη γενιά του 1–1–4 και του 15%, ένιωσες τη βαθιά απογοήτευση της 21^{ης} Απριλίου του 1967 με τη δικτατορία των συνταγματαρχών και τη χαρά της αποκατάστασης της Δημοκρατίας το 1974, συμμετείχες ενεργά στο δημόσιο βίο της χώρας σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης και μπορεί για σένα οι έννοιες αυτές να έχουν ιστορικό βάρος, να δημιουργούν μια προσδοκία. Για τη γενιά μου δεν αποτελούν εγγύηση για το αύριο.

Πάνος : Μάριε, βρήκα στο διαδίκτυο και σου έστειλα το κείμενο του Ιουλίου του 2016 που εκπονήθηκε από την «Επιτροπή Διαλόγου και Θέσεων για τις Προοδευτικές Μεταρρυθμίσεις». Περιέχει συγκεκριμένες θέσεις για τους Πολιτικούς θεσμούς, τη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Οικονομία, το Κοινωνικό Κράτος, την Υγεία, το Ασφαλιστικό σύστημα, την Παιδεία, τον Πολιτισμό, το Περιβάλλον και την Ποιότητα ζωής.

Μάριος : Το ξεφύλλισα, μου φαίνεται καλογραμμένο αλλά έχω δύο ενστάσεις. Πρώτον, δεν πρόκειται οι πολίτες να διαβάσουν αυτό το κείμενο των 40 σελίδων, για να πεισθούν για το νέο πολιτικό εγχείρημα. Και δεύτερον προχτές μόλις διάβασα το άρθρο σου στο metarithmisi.gr, που εξηγείς γιατί στην Ελλάδα δεν εφαρμόζονται προγράμματα, αλλά το «Βλέποντας και κάνοντας».

Πάνος : Σε καταλαβαίνω, αλλά καθένας από αυτούς που διεκδικούν την ηγεσία του νέου φορέα έχει μια προσωπική επαγγελματική και πολιτική διαδρομή, έχει δώσει δείγματα γραφής. Και πιστεύω ότι στον επόμενο μήνα θα αναδειχθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του καθένα, ώστε οι πολίτες να επιλέξουν αυτόν ή αυτήν που τους εμπνέει τη μεγαλύτερη εμπιστοσύνη για το αύριο.

Μάριος : Έχεις δίκιο όπως βλέπεις τα πράγματα. Αλλά εγώ πρέπει να ακούσω συγκεκριμένες και ρεαλιστικές προτάσεις για το αύριο και να πειστώ. Σου θυμίζω ότι τέλειωσα το Πανεπιστήμιο και ετεροαπασχολούμαι. Η αδελφή μου τέλειωσε ΤΕΙ και ψάχνει για δουλειά. Ο ξάδελφός μου έκανε το μεταπτυχιακό του στην Αγγλία και αναγκάστηκε να μείνει εκεί για να βρεί δουλειά, γιατί ο πατέρας του δεν μπορεί να τον βοηθήσει, είναι ελεύθερος επαγγελματίας και τον έχουν πνίξει τα χρέη στα ασφαλιστικά ταμεία. Η σύνταξη της γιαγιάς μειώθηκε και δεν μπορεί να μας βοηθήσει πια.

Πάνος : Μάριε έχεις δίκιο για όλα αυτά τα προβλήματα που περιγράφεις. Αλλά εδώ που φτάσαμε, με τη βαθειά οικονομική κρίση, η αντιμετώπισή τους δεν μπορεί να γίνει από τη μια μέρα στην άλλη. Χρειάζεται ατομική πρωτοβουλία και συλλογική προσπάθεια.

Μάριος : Δεν θα κάνω κριτική στις γενιές σας που μας έφεραν εδώ για να μη σε στεναχωρήσω, αλλά πες μου, ποιός μας εγγυάται ότι αύριο θα διασφαλιστούν ίσες ευκαιρίες, ώστε η πρωτοβουλία του καθένα μας να μη χρειάζεται «μπάρμπα στην Κορώνη» ; Συνεχίζουμε να παρακολουθούμε τη διάκριση «σε δικούς μας» και «στους άλλους». Οι θεσμοί της Δημοκρατίας, όπως τους λες, δεν είναι στα καλύτερά τους. Η δημόσια διοίκηση είναι σε περιδίνηση από τις λεγόμενες «διοικητικές μεταρρυθμίσεις», η δικαιοσύνη αμφισβητείται, τα κόμματα εξουσίας έχουν σκάψει χαρακώματα και τα υπόλοιπα τα πετροβολούν εκ του ασφαλούς.

Πάνος : Συμφωνώ. Η οικονομική ανάκαμψη της χώρας είναι δύσκολη αλλά υπάρχουν αλλαγές και βελτιώσεις που δεν θέλουν χρήματα. Η οργάνωση και ο λειτουργικός εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, χρειάζεται λίγα χρήματα. Εάν αξιοποιηθούν αποτελεσματικά οι πόροι του ΕΣΠΑ και το Πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, η δημόσια διοίκηση θα βελτιωθεί και οι αναπτυξιακές πολιτικές θα σχεδιαστούν και θα εφαρμοστούν καλύτερα. Για να βελτιωθεί όμως το πολιτικό μας σύστημα, αρμόδιοι είναι οι πολίτες. Εάν επιλέγουν να τους εκπροσωπούν λαϊκιστές πολιτικοί που ικανοποιούν το θυμικό και επιβιώνουν πολώνοντας, δεν έχει πολλές ελπίδες η πατρίδα.

Και για να γυρίσω στην αρχή της κουβέντας μας, θα συμφωνήσω μαζί σου ότι οι υποψήφιοι για την ηγεσία του νέου πολιτικού φορέα του κέντρου και της κεντροαριστεράς δεν πρέπει να αναλωθούν στις κομματικές διαφορές της δεκαετίας του 1980, του 1990 και του 2000, αλλά να επικεντρωθούν στο αύριο και ιδιαίτερα στο μέλλον της νέας γενιάς, να μιλήσουν για την ταμπακιάρα.

Μάριος : Θειέ θα περιμένω. Θα περιμένω να ακούσω για την ταμπακιάρα .....

Η συζήτησή μου αυτή με τον Μάριο μου επιβεβαίωσε ότι στην πολιτική «Δεν αρκούν οι αρχές, οι αξίες και τα οράματα».¹

---

¹ Βλ. Μαϊστόρος Π. «Δεν αρκούν οι αρχές, οι αξίες και τα οράματα», 01/11/2016, Metarithmisi.gr